

ikke sikkert, at I kan få en praktikplads, så det er jeres eget ansvar.

Derfor er det et problem, som vi er nødt til at løse. Jeg mener, at den eneste måde at gøre det på er at sige til arbejdsgiverne: Der er lidt pisk, der er lidt gulerod, og det ved vi af erfaring at arbejdsgiverne altså er modtagelige for. Gode argumenter tæller selvfølgelig også, men nogle kroner og øre i den positive eller negative retning tæller meget mere.

Kl. 23.20

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg vil godt lige præcisere, at jeg ikke har foreslået, at lønnen for erhvervsuddannelseselever nedsættes. Jeg sagde, at såfremt man mente, at et tilskud havde effekt, måtte det jo være, fordi man mente, at lønnen var for høj. Det vil jeg så tillade mig at antage at hr. Aase Frandsen mener er i forhold til, hvad virksomhederne er villige til at betale for det at have en elev, hvor man også påtager sig den opgave at uddanne et ungt menneske.

Men jeg skal spørge hr. Aage Frandsen, om han mener, at en generel tilskuds/afgiftsmodel vil være med til at løse de strukturelle problemer, der er i erhvervsuddannelserne, og som jeg også regner med at hr. Aage Frandsen er enig i er der.

Omvendt vil jeg også gerne spørge hr. Aage Frandsen: Hvor mange penge mener hr. Aage Frandsen, at vi umiddelbart skulle hente ude hos arbejdsgiverne for at give en eller anden form for kickstart til praktikpladsmarkedet?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

I sin tid var tilskuddet i forhold til det, vi kender i dag, 20.000 kr., og det blev så senere aftrappet til 12.000 kr. Det er muligt, at det skal være det beløb i dag eller et større beløb. Det afgørende er, at det har den virkning, og det, jeg vil pege på, er det, vi kan kalde et styret marked. Jeg accepterer markedet som et middel, men når markedet ikke fungerer, skal man bruge andre tilskyndelser, og det er en generel afgift på alle arbejdsgivere, men et selektivt tilskud, nemlig til dem, der påtager sig opgaven.

Det er det, der er ideen i det, for den virksomhed, som påtager sig opgaven, påtager sig opgaven på alle andre virksomheders vegne, og det var jo det, der virkede. Derfor må man spørge: Mener Venstre og Det Konservative Folkeparti,

som Venstre også taler på vegne af, ikke, at det virkede i 1980'erne og 1990'erne? Havde det ingen virkning? Jo, det havde det. Alle ved, at det havde en virkning. Alle kan læse, at det havde en virkning.

Jeg synes, at det er det, man helt aideologisk skulle forholde sig til i stedet for at sige, at man er imod generelle afgifter. Det kan være, at det ligefrem er i modstrid med skattestoppet, og så tåbeligt kan skattestoppet jo ligefrem være, at selv noget fornuftigt ikke kan lade sig gøre, ganske meget endda.

Men jeg beder om, at man kigger på: Hvordan var virkningen dengang? Man kan bare gå ind i statistikken og se, at på det tidspunkt, man fjerner afgiften, falder kurven.

Med hensyn til om elevlønningerne er for høje eller for lave: Det er jo ikke noget, man kan forholde sig entydigt til. Arbejdsgiveren synes åbenbart, at udgiften er for høj. Men det kan jo godt være, at jeg synes, at elevlønnen er rimelig. Det kan også være, at arbejdsgiveren synes, at en anden lønmodtager løn er for høj, og det kan være, at jeg ikke synes det. Derfor er markedet en begrænset mulighed, og derfor skal vi regulere i forhold til markedet. Det er derfor, at vi ikke har en ren markedsøkonomi. Jeg ved jo, at Venstre er vild med markedet, men hvis vi havde den rene markedsøkonomi, ville det gå gruelig galt mange steder.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Aage Frandsen, om han ikke synes, det er et problem – det er påvist af bl.a. HK – at man, når man gennemfører uddannelser, hvor der ikke længere er behov for faglærte, så efterfølgende står uden beskæftigelse. Rent faktisk er der jo en meget høj ledighedsprocent for personer, der er uddannet på HK-området bl.a. igennem skolepraktik, altså en ledighed over det normale. Det er den ene problemstilling ved ikke at løse de strukturelle problemer i erhvervsuddannelsessystemet.

Det andet er, at jeg, hvis jeg skulle anerkende det princip, som hr. Aage Frandsen her redegør for, altså at det ikke er sikkert, at markedet altid reagerer korrekt, jo så omvendt kunne bede hr. Aage Frandsen svare på, om det også ville være fornuftigt med et generelt ansættelsetilskud på det danske arbejdsmarkedet sådan helt generelt, for der har vi jo også en gruppe, som ikke umiddelbart kommer i arbejde. Derfor kunne man argumentere på samme måde.